

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
Borșu, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Anunțurile se primesc în
manuscris sau se imprimă.
Birourile de anunțuri:
Borșu, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primește în Viena
R. Moos, Haasenstein & Weyler (Otto
Moos), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelich, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dobbs; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmon pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bazi.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

„Gazeta“ este în să-careți
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 5 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
și administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 este
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 206.

Brașov, Sâmbătă, 18 (30) Septembrie

1893.

Petițiunea contra răspunsurilor dela Borșu-Șebiu.

Brașov, 17 Septembrie v.

Ce-i prea mult nu-i sănătos!
Aceasta o dovedește noul debut
al șovinistilor din opoziția în
contra răspunsurilor Maiestății Sale
dela Güns și Borșu-Șebiu.

Pe când mai avea oarecare în-
țeles ca opoziționali să se sîmț
incăta amenințați în nișuințele
lor de drept public prin aceea,
că în răspunsul prea înalt dat
deputațiunii municipilor la Güns,
s'a stabilit principiul, că nici pe
cale constituțională nu este admisibil
a tinde la schimbarea pactului
bilateral dualist dintre Ungaria și
Austria, pe atunci atacul lor în-
dreptat în contra răspunsurilor
date la Borșu-Șebiu episcopilor ro-
mâni, Pavel și Meșianu, se înfăți-
șează ca un act de adevărată răs-
vrătire în contra ordinii publice și
a acelorași așezăminte constituțio-
nale, pentru a căroră apărare opo-
ziția se crede „datore“ a arunca mî-
nușă guvernului.

Astăzi ne este cunoscut și cu-
prinsul acelei petiții a stînzei
extreme, care va avea să servescă ca
basă a discușiunii asupra răspunsu-
rilor majestății dela Borșu-Șe-
biu. Cetitorii noștri se vor con-
vinge din textul ei, ce-lu publicăm
mai jos, până la ce grad opozi-
țiunea extremă maghiară este stă-
pănită de spiritul de ură și de in-
toleranță față de Români și cu ce-
lelalte naționalități din acest stat.

Ei merg în petulanța lor rîu-
tăcioasă până a lua în apărare pe
față escesele vandalice dela Oradea
mare, declarându-le ca o „lucrare
de legitimă apărare a societății, la
care acesta era îndreptățit și îndat-
orată“ și caracterizându-le ca „nisce
neînsemnate escese de stradă“.

Se plîngă cei din stînga extremă,
că în răspunsul dat Episcopului
Pavel a fost condamnată acesta
lucrare, fiind timbrată ca „șovinism
esagerat“ și că în schimb n'a con-
ținut acest răspuns nici un cu-
vent în contra „nișuințelor dū-
mane statului“, ce au fost desco-
perite de preotul său propriu.

Absurditatea acestei pretensiuni
e totu așa de mare, ca cinismul,
cu care faptele cele mai mîrșave
de agresiune violentă se încunjură
cu aureola legitimei apărări. Opozi-
ționali unguri au o idee foarte su-
chiată despre chiamarea constituțio-
nală a capului statului, decă vor
să-l degradeze la rolul unui po-
lițaiu al șovinismului specific ma-
ghiar, și decă îi insinuă să se facă
ecoul unor acușări murdare,
luând de bani bun ceea ce a
scris o uneltă nenorocită unghurică
în contra Episcopului Pavel.

În petiția, ce au ticluit o stîn-
găci în contra răspunsului dela Güns,
se accentuează cu aplomb poziția
înaltă, ce trebuie să o ocupe corôna
peste partide și se dice, că fiind
ea amestecată în luptele partidelor
politice, își deroga numai din viața ei.

Ei bine, cum se unesc acest
principiu cu monstruoasă insinuare
ca corôna să se amestece în certele pî-
timăse dintre Unguri și Români?
Cum putea Monarchul, fără a-și de-
roga înalte sale poziții, să se
ocupe de ceea ce a scris Pituk și
toile șoviniste din Oradea-mare
contra Episcopului?

Dér e învederat, că din peti-
țiunea despre care vorbim, răsuf-
lă intoleranța și ura de rassă cea
mai crudă. Aici principiile și argu-
mentele nu mai folosesc nimic.

I-ar fi dér tórte ușor guvernul
a respinge insinuațiunile nebune
ale independenților din Budapesta
decă ar avea curagiul de a face

odată frontu față cu șovinismul
desmățat. Póte să le arate din
textul răspunsurilor date, mai
alesu a celui adresat Episcopului
Meșianu, că a dojenit încă peste
măsură pe credincioșii lor români.

Ar puté să nimicéscă guvernul,
cu constituția în mîna, și cealaltă
imputare, că s'ar fi ignorat „na-
țiunea maghiară alcătuită de stat“,
vorbindu-se în răspuns totu numai
de „pacifica înțelegere între națio-
nalități“ și fiind pusă „națiunea ma-
ghiară pe aceeași tréptă cu națio-
nalitățile“.

Cei din stînga extremă au în
vedere numai națiunea maghiară
genetică, pe când constituția, care
recunósce existența mai multor na-
ționalități, vorbește de-o națiune un-
ghurică ca națiune politică și rangéază
astfel și națiunea maghiară gene-
tică între naționalitățile, ce compun
națiunea politică.

Ce bună ocaziune de a sdrobi
acușăriunile lor neîntemeiate. Dér
ministerul Wekerle, care în ces-
tiunea naționalităților e ascuns sub
o plapomă cu Kossuthiști, nu va fi
capabil de a face acesta, pentru că
prin acele sale anterioré a se
vedé enunțațiunile ministrului Csaky
în cauza maghiarizării învățămîntu-
lui — s'a alăturat deja păreri anti-
constituționale și ilegale, ce o pro-
feséază estremii în privința raportu-
rilor dintre naționalitățile statului.

„Gyalázat!“

Bihor, Septembrie 1893.

Așa sună verdictul deprimător enun-
țat la Borșu-Șebiu de Majestatea Sa,
celu mai înalt judecător asupra vandalis-
mului din Oradea-mare.

Oare voru mai avé poftă vandalii lui
Pituk a se lăuda atît cu corifeul lor
nebun, cât și cu faptele lor patriotice?

*) Intamă

Oare, de cumva între acești vandali au fost
și de aceia, cari în afacerile lor scriu „a
király nevében“ (în numele Regelui), voru
mai avé obrazul să stea la locul acela?
Oare Varjasi și Sipos Orbán, inspectorii șco-
lari regesol, cari au avut și ei parte la
vandalismul infam, voru mai cuteza a
scrie după numele lor „M. királyi tan-
felügyelő“. (Inspector de școle reg.ung.)?
Oare guvernul, pe cei timbrați cu „gya-
lázat“ îi va mai suferi în posturi onorifice
și ca inspectori ai educațiunii? Dér peste
totu ore din partea guvernului regesol s'a
facut ceva serios și sincer spre a soi și
a pedepsi, pe cei cari sunt „gyalázatos“-i?
Nu cred, pentru-că atunci nu s'ar fi în-
cumetat a pregăti alte „gyalázat“-uri pe
la Beius și Bogsig, tocmai atunci, când
monarchul s'affa între Români.

Firesce, că scopul lor a fost a în-
negri pe Români și în deosebi pe Episco-
pului Pavel; au pățit-o însă șovinistii, pen-
tru-că ce au pregătit altora, a cadut pe
capul lor, și „gyalázat“-ul ce l'a enun-
țat Monarchul atunci, când ei cugetau
că și facu merite patriotice, va rămăne pe
ei o pată, ce nu o voru puté spăla nici
cu tota apa fluviului Tisza, dér cu atîtă
mai puțin cu enunțațiunile pitigoului Tisza
Pista.

Acestă Pista adecă — puia alu lui
Tisza Kálmán, care ca celu mai turbat
antagonist alu Românilor, a rănit de pe
fotoliul ministerial, că Români s'ieșă
din țară — în congregațiunea comitatului
Bihor, ținută în 20 Sept., a propus, ca
congregațiunea să-și exprime regretele sale
față de cele întemplate contra Românilor
din Bihor, cu cari și pîn'acum au vie-
țuit Maghiarii în cînțelegere frățească s.
a... Frumósă cînțelegere, când mai un
pătrar de milion de Români, ce sunt
în comitatul Bihor, au la comitat în
centru numai un subnotar, acesta e re-
cunoscut de toți, ca unul dintre cei mai
apți funcționari, și totuși s'au ridicat în-
aintea lui nisce copilandri. Din 17 solgăbi-
rei, ca din grația, e asemenea numai unul
român și așa mai încolo. La alegerea no-

FOILETONULU „GAZ TRANS.“

Paulette.

De George Rolin.

Totu Parisul mai de frunte mergea
săra în Jardin d'Été, ca să admire pe țin-
tașul măestru italianu, Salvatori. Este ade-
vărat, că Salvatori făcea lucruri de mi-
nune. Acestu Italianu, cu putere bărbătescă,
simpatic și plin de grația, nici odată n'a
lipit de pe bine teatrului. Glonțele din
pușca lui sdrobiau totu cu atîta siguranță
globurelele aruncate în aer, cum găuria
sticlele și scotea din ele stupușele, ori des-
făcea în două o carte de joc.

Salvatori avea un însoțitoru cu nu-
mele Peppo, care avea misiunea, ca să
arunce globurelele de sticlă, când se pro-
ducea stăpănilu său, să țină cărțile, seu
sticlele, ori să ia între dinți cotorul unei
rose. Tote acestea erau funcțiuni, cari l'ar
fi costat viața, decă Salvatori ar fi făcut
cea mai mică greșală.

Când după sfîrșitul produșiilor
Peppo eșia înaintea publicului, fiă-care se
mira de curagiul ce-lu are.

— „Ori te plătesce tórte bine, ori ai

încredere necondiționată în el“ și observă
odată cine-va în Jardin d'Été.

— „Bah!“ răspuse Peppo, „Încă nu
s'a turnat glonțul acela, care să mă
omóre pe mine, apoi afară de acesta mă-
estru-lu nici odată nu țintesce greșit“.

Cu tóte acestea mulți clătinau din
cap și chiar nici baletistele din „Dina
mării“ nu prea erau convinse. Numai mica
Paulette, care în fiă-care serra producea,
pentru trei franci, pe Dina, se părea, că
impărtășese siguranța lui Peppo.

— „Da, de monsieur Salvatori“ dicea ea
„nicu-odată nu m'ași teme“.

— Oho! asta însemnă atît, că ești
amoresată în Salvatori“ strigă cam o ju-
mătate duzină dintre camaradele sale.

Intr'o serra sala se umplu érá și sur-
dele. Directorul ședea mulțumit în odaia
sa, când de odată se deschide ușa și în
prag apare Salvatori.

— „Ce nenorocire!“ strigă.

— „Nenorocire?“

— „Toamai acum am văcut, pe Peppo,
bétu tunu“.

— „Ce să facem?“

— „Nime nu va voi să-lu înlo-
ouéscă...“

— „Ei acuși vomă vedé“.

Directorul eși din odaia, după Sal-
vatori.

— „Să vină toți în sala de probă!“
strigă directorul către inspecționist.

Cinci minute mai târziu întregu per-
sonalul: cântăreți, cântărețe, gimnastic,
jongleri, membri baletului ș. a. erau adu-
nați în sala de probă.

Directorul intră împreună cu Sal-
vatori. Scóse din portofelul o hărțiă vinția
și o țin sus în aer.

— „Peppo, care obișnuia să ajute
d-lui Salvatori, aci nu póte veni; dau
acéstă hărțiă de 500 franci aceluia, care
ii va ocupa locul“.

Mișcare viuă. Câte-o mână se ridica
fóra voiă, dér totu așa de repede se re-
trăgea.

Directorul arată altă banotă.

— „O miă de franci“.

Tăcere adencă.

Directorul vedu, că ar fi fără sup-
ceșt e-și mai forța recomandăția. Puse ba-
nii în busunar și eși. Atunci o mică ba-
letistă păși încetu înderțul lui, îi eși
înainte, se plecă, și dise:

— „Domnul meu, decă-mi permiți,
eu stau la dispoziția d-lui Salvatori“.

— „D-ta — Paulette?“

— „Da, d-le director!“

Toți se imbulțiau înainte, ca să a-
runce o privire asupra copilei, — căci abia
era de 16 ani, dér de-o frumșețe deosebită
— Ea cu părul ei blond undulător, cu
oostumul ei grațios, îi aducea aminte de
acele figuri de porcelan, pe cari le ve-
demu espușe pe mese de ripș.

— „Paulette, aici este miia de franci“.

— „Mulțumesc, stăpâne. Mie-mi face
bucuriă, când pot să fiu de ajutoru lui
monsieur Salvatori“.

— „Ah, decă-ți face plăcere, e cu
totul altceva“ dise directorul, bucurân-
du-se nespus de mult, că, fără de-a jertfi
bani, a eșit din încurcătură.

Cu acesta se depărta, pe când Sal-
vatori îi da Palettei instrucțiunile cele mai
necesare. Când s'a sfîrșit îi dise:

— „Așadéră m'ai înțelesu? Aruncu în
aer globurelele de sticlă și eu țintescu
asupra lor. Cartea o ții forțe gingașu în
tre două degete, ér celelalte le închiđi,
brațul ți-lu întinđi — și eu descarođ.
Apoi iai între dinți o rosă, te întorci de
jumătate către mine și stai nemșoată. Eu
descarođ — și rosa cade. Nu e nici un
pericul în acésta; eu sunt pe deplin si-
gur în lucrul meu. Așta e totu; soi acum

tarilor comunale, ca nu cumva să fi ales un român, se folosesc de gendarmi și aleg apoi cafe de neguțatori, frați și afini și alte rudeni de ale solgăbirilor sau ale altor funcționari, așa că totuși comitatul devine „sogorság — komaság” — Apoi ce vomă mai dice de alte oficii și dicasterii?

Puișorului Pișta i-ar trebui un fotoliu ministerial, apoi „gyalázat”-ul enunțat nu e prea potrivit pentru așa ceva; s'ar spăla, însă săpunul șovinist, de care se folosește, nu curăță „gyalázat”-ul, ci mai tare îl vedesce. Nu puișorul Pișta, nu ne vei amăgi pe noi, că soimă noi bine oine sunteți voi și totă haita voastră! Clientii voștri: Sipos Orbán, Rácz Mihály, Varjasi, Sipos Imre, Benedek Lászlo, Beliczei Sándor și alții, au pus la cale în contra Românilor lucruri, care sunt timbrate de monarhul cu „gyalázat”. Aceștia sunt de vină directă, sau indirectă, că calvinii noștri din oeroul Beiușului și acum stau cu furcile de feră și se apără prin gendarmi, pôte în contra nălucei „magyar-állam eszme”.

Ai dicit însă una bună: „Oly vastag hazugságokkal elámitani, félvezetni, csak egészen műveletlen népet lehet”, adică: a amăgi, a seduce cu astfel de minciuni grosolane, poți numai un popor cu totul incult. Apoi pe care nu-ți va crede ia-l și te du cu el la Târoae, Feneșu, Ujlaot, Negru s. l., să audă, ce povești ciudate îi vor enara despre revoluția din Beiuș, că pentru ce a telegrafat după soldați? vei fi în clar cu cultura voastră. Alt-cum îi convinsu, puișorul Pișta, că decă pân'acum s'ar fi și aflat între Români din Bihor, care n'ar fi fost în clar cu intențiunile șovinismului vostru, dér după cele întemplate mai de curând, nu cred să se afe, care să vă pôte da creșmântu, dora nici când diceți „Miatyánk”-ul (Tatăl nostru).

Acum, când s'a rostit asupra capului vostru „gyalázat”-ul, cei ce înșoșă după demnități și distincțiuni, faceți enunțări echivoce menite a înșela publicul, apoi cumcă și acele sarbede enunțări, cât de sincere au putut fi se vede și de acolo, că un predicator reformată gângav și-a luat îndrăsnelă în conferința liberalilor, a propune, ca Români să nu se numescă mai multă Români, ci Valahi. Din mare grație însă s'a concesă să fiă totuși Români. Ei, apoi cu nise nebun de Pitucă sau aceștia, merită dora să mai stai în vorbă?

Da! înainte tribunalelor până la cel mai suprem for. Atunci, când ei înșși se află rușinați, dér sunt atăt de poltroni, de nu vrău să-și cerce rușinea, decătă făcând pe la Clușiu altă rușine, avem noi Români datorința, atăt față de patriă și națiune, cât și față de individualitatea noastră

personală, a pune la cale totuși posibilitățile pentru a cere satisfacția, că alt-cum din partea celor fără rușine vomă fi enșși la mai multe insulte, ca în zilele trecute preotul gr. cat. de Negru, după care oulții din Târoae au strigat pe stradă: „itt jön egy bűdös oláh pap, fogjuk meg és lökjük a vizbe, (aiot vine un preot român puturos, să-l prindem și să-l aruncăm în apă).

Dela episcopu până la cel din urmă Românu din Bihor avem strictă datorința, acum ca niciodată, să cerem pedepsirea Pitucilor, care au causat vandalismul infam în Oradea-mare, așera pe acei infami, care au pus la cale scorniturile din Beiuș și Boosigă, și în deosebi cei din Beiuș trebuie să protesteze în contra șeselor, ce s'au făcut cu soldații ohiamați, nu numai fără niof o causă măcar la apariția fundată, ci toomai inadinsă, din ințepțiune molitioasă, spre a înegri pe Români.

Numai e timpul a șovăi! Așera, care amăsurat pozițiunile lor au datorința a fi conducători, să-și facă datorința. Procurorii guvernului șovinistă fără mustrare de conștiință întemitează pe cei ce iau în apărare drepturile noastre, ore n'ar fi o poltroneria nequalificabilă din partea noastră, decă atunci când suntem atacați în averea și onora noastră, noi amă fi nepăsători!

La Turda, Arad, Clușiu, Șimleu ș. a. s'au înscenat vandalismul în contra Românilor fără ca guvernul să le deă vr'o satisfacția. Totuși voră păți și Români dela Oradea, Beiuș și Boosigă, diot unii. Se pôte, însă e tréba guvernului și a indivizilor lui, decă loră așa le place să cumuleze „gyalázat”-ul, noi însă avem stricta datorința a provoca pe procuror, ca să eruze pe infami, decă le place să se desfăteze în „gyalázat”.

Cu „gyalázat” a timbrat în sala judecătorei din Clușiu unelă șovinismului, — Jeszenszki, fidelitatea Românilor față de tron. „Gyalázat” a răsunit la Boros-Sebiș din gura celui mai înaltă judecător asupra vandalismului maghiar față de Români, și în momentele când pe valea Boros-Sebeșului, ca un ecou lung răsună această sentiunță asupra șovinismului, éra prin cuvintele regesci „Oh nem soha” (oh! nici când) se recunose, că Români nici când n'au fost infidel față de patriă și tron, atunci totuși în Clușiu, numai ca din senin să judecă patru Români sub pretext de agitatori, ba nu se rușinează procurorul a se provoca în contra loră la scorniturile miserabile din Beiuș, în potriua Românilor, ce toomai în decursul pertractării i-au venit la cunoștință, éra presidentului nu-i place, că apărătorul citează legea de naționalitate.

Vandalismele, scandalele s'au început

pe totuși locu cu „Kossuth” nota; totuși aceste cântece revoluționare se repetă până la deliriu prin teatrele din totuși regatul, producându-se în înfinită piesa „proba házasság”. Firesce, că așa ceva procurorilor le convine și totuși Români sunt „hazaarok” și „agitatorok”.

Decă Români din Bihor nu se vor folosi de ocaziunile la care sunt împinși cu forță brutală, și nu vor cere pedepsirea vandalilor și a delatorilor, atunci sunt omni slabi!

Majestatea Sa și-a enunțat sentiunța. Ore guvernul maghiar, pe care enunțăriune va pune mai multă pondă? Pe a monarhului, sau pe a lui Jeszenszki, Koztenszki, Sipos Orban, Varjasi et tutti quanti?..

Vom vedea.

Acușăriunile stângeră extreme în afacerea răspunsurilor preafalte.

Conferința ținută de membrii mai de frunte ai partidelor, la președintele dietei, precum se șie, cu șocirea și învoirea ministrului președinte, a luat hotărârea, că de răspunsurile regesci dela B-Sebiș și Güns, camera să nu se ocupe în formă de interpelațiune, căci ast-fel numai interpelanții pot lua parte la discușiune, ci în formă de petițiune înaintată camerei. Cu privire la aceste răspunsuri ori-oine pôte lua cuvântul.

Petițiunea această s'a precisată la 26 o. séra în ședința constitutivă a clubului central al cetățenilor din capitală. S'au făcut așera două petițiuni, una despre răspunsurile dela B. Sebeș și în legătură cu acestea despre *agitațiunile de naționalitate*, și cealaltă despre răspunsul dela Güns.

Ambele petițiuni ceră tragerea la răspundere a guvernului, ba ceea ce se ocupă cu răspunsul dela Güns cere punerea în stare de acușăriune a membrilor guvernului Wekerle. Când Wekerle însuși a înfluițat asupra scrierii acestor petițiuni de sigură, că nu s'a gândit la un astfel de rezultat.

Prima petițiune contra enunțării dela Boros-Sebiș.

„Cu durere a trebuit să constatăm, că în răspunsurile date — sub răspunderea guvernului — atăt episcopului gr. cat. Mihail Pavelu dela Oradea-mare, cât și episcopului român gr. or. dela Arad, I. Meșianu, nu numai că n'am aflată admonițiune pentru înfrinarea uneltirilor șesute din străinătate și periculoșe statului, ci s'au accentuat declarațiunile, care ne convingă adăncă șgduitor, că guvernul nu și-a implinit datoria, ce-i incumbă, în consiliul Coronei, ba a păcătuită contra principiului fundamental cardinal al consti-

tuției noastre și în contra ideii de stat maghiar.

„Răspunsul regesci dat episcopului Pavelu, timbrează drept șovinism șesagerat activitatea socială de apărare proprie îndreptătită și obligătoare, în contra propagandei trădării de patriă deja judecată și pe cale justifiară, și totuși atunci, când n'are cuvânt de osăudă pentru episcopul, ale cărui tendințe contrare ideii de stat au fost demascate de însuși preotul său, — preocupă pe regele maghiar cu osăudirea esoeselor mărunt de stradă, care fără îndoielă sunt necorecte, dér care au provenit din prima fierbuțelă a indignării îndreptățite.

„Cu multă mai adăncă tăietore și vătămătore a principiului fundamental al constituțiunii noastre, este cea parte a răspunsului regesci, dat sub răspunderea guvernului, care pe lângă accentuarea convășirii în pace și în armonia a naționalităților de pe teritoriul Ungariei, asăunde aceea, că constituția patriei noastre recunose, ce-i drept, naționalități, dér națiunea maghiară aloătuitore și susșietore a statului — nu e naționalitate.

„Aprópe de șerbarea milenului constituțiunii noastre, abia decă un guvern maghiar a păcătuită ceva mai mare, că acum, când în răspunsul regelui nu adămoniază pe agitatorii și aștătorii, care și-au uitat de respectul legilor, că prima și cea mai sfântă datoriă a naționalităților este respectarea ideii de stat maghiar și a drepturilor națiunii maghiare, ci comite păcătul de-a degrada națiunea maghiară la gradul de naționalitate.

„Șocul nostru este, că să dăm însuși guvernului — despre care în momentul acesta presupunem, ce-i mai bună modulă și mijlocul, de-ași recunose greșelă și de-a și-o îndrepta pentru linișțirea națiunii”.

Petițiunea contra enunțării dela Güns.

„Iubirea de patriă, respectul față de constituțiune, credința față de tron au fost pururea cele mai înalte virtuți ale națiunii noastre. Cultivarea acestor virtuți au făcut națiunea noastră mare în trecut, și dezvoltarea acestora ne pôte asigura gloria și indețulirea milenului viitor.

„Constituțiunea națiunii maghiare nu s'a dat de pomana, sau ca plată, ci este comóra comună a națiunii noastre, asigurată prin instituțiunile legale. Respectul omăgial și alipirea, cu care se pörtă națiunea față de regele ei încoronat, și află isvorul neseoat în cea reciprocitate, — că Majestatea Sa, regele maghiar, încă este apărătorul drepturilor noastre constituționale. Istoria noastră de o miă de ani nu numai la un loc mărturiseșce, că greșe-

oăt și Peppo. Mai mare lipsă ai de — ouregiu. Dora nu te temi?”

— „Ah, nu... dér...”

— „Ce dér?”

Paulette își plecă ochii și roșindă dize:

— „In momentul din urmă, te rogă forțe multă, domnule... nu căntă în ochii mei...”

Salvatori zimbi; începea se simță adăverul.

— „De ce nu, copila mea?”

— „Mă temă, că voi apără lașă.”

— „Bine! Nu mă uită la d-ta. Dér én spune-mi Paulette, de ce ai refusată cei 1000 franci, ce și i-a recomandată directorul? Ești d-ta așa de avută?”

— „O, nu, monsieur Salvatori... ci din potriua, dér...”

— „Nu înțeleg.”

Paulette roși de nou și încetă-inoetă, ca și când și-ar vorbi și-și, dize:

— „Dumneșeule, și de loc nu e greu a înțeleg...”

In urma această Salvatori era în curat. In momentul acesta însă strigă inspectorul:

— „S'a ridicat cortina.”

Salvatori își nevoită a rupe conversația. Producția sa avă un succes uriaș.

Nici odată el nu și-a arătat mai cu efectă șcapabilitatea. Foile îl ridicară în slavă, dér scriseră totuși odată în mod forțe recunoscători și despre rolul cântăreței, despre sângele rece și curajul cu care s'a purtat, și care în ultimul moment se hotără să înlocușcă pe Peppo.

Salvatori recunose îndată, că preșența Paulettei a fost forțe potrivită pentru a-i întări, ba a-i potență chiar șcesele. Numai decătă se informă despre întregu trecutului fetei. Ea era fată cu bună creștere, care păși pe scenă, ca să-și pôte susșin mama. De altă parte, încrederea, ce-a arătat o Paulette față de el, făcă asupră-i adăncă impresia, și fiindcă ea era o comóra drăgălașă, creșu că nici odată nu va pută conta la o soție mai gata de jertă și mai iubitoră — decă se cunună cu ea.

Visurile Paulettei se realiză. Salvatori era idealul, era Dumneșeul ei. Un cuvânt, o privire dela el — și ea plutea în fericire. Atunci, când se hotără așa fără de veste, să înlocușcă pe Peppo, era condusă numai de dorința, de-a fece un serviciu lui Salvatori. Și toomai pentru aceea, când el îi lutinse mâna, ea credea, că va trebui să móră de fericire.

Dér fericirea nu omoră!

Paulette deveni așadără soție acelu

om, pe care îl adora. Doi ani a trăit fericită cu el, și atunci, veni reacțiunea. Salvatori, ce-i drept, încercă și mai de parte cu îngrijiri și atențiune pe nevastă-sa, îi implinia tôte dorințele, dér el simția instinotiv, că ea nu mai este stăpăna inimii sale. Ea descoperi scrisori, el lipsia forțe adeseori... și din tôte acestea femeia forțe curând află, că și s'a șfirșit domnia.

Paulette era creatură nevinovată, nu cunoșcea lumea. Ea își dicea: „Voi aștepta cu paciunță, acui se va reintorce érași în brațele mele și atunci de nou voi fi fericită”. Nici măcar încercare nu făcă ea, ca să-l recucerescă.

Nici șuspine, nici lacrimi, nici cochetăria! Dile întregi ședea în Chaiselongue singură, mută. Biată pășerică, ale cărei aripi erau tăiate, și care acum se miră, cum de nu pôte șbura cătră cer!

Ea gândea ast-fel: „M'a iubit. Doi ani inima lui, viața lui a fost a mea. O, cât de scurtă e fericirea! Acum s'au șfirșit tôte... Și acum tôte s'au șfirșit; ce mai caută eu pe acestă pământ?”

Nu era mărișă pe el, căci dora el din șuperba lui înălțime s'a șoborit la ea. N'a avută destulă răbdare — atăta e totuși. Față de cea alta, ea nu simția ură, nu era natura ei, ca să urască... Doi ani

în deplină fericire! Așa de ușor putea să se mulțosească cu atăt; dér inima ei nu putea renunța la iubirea lui Salvatori...

După doi ani de depărtare, măestrul se re-ntorse în Jardin d'Eté. Teatrul era îndesuit. Parisul întreg era acolo. Salvatori păși împreună cu Paulette.

Incepă érași producțiile. Paulette aruncă globarelele, pe care Salvatori le șfârma în mii de bucăți. Urmăză cartea de jooc, apoi sticlele. Aplausele sunt érași asurșitore. Ultima e rosa... Paulette stă cu rosa în mijlocul binei. Se plecă înainte privitorilor și ia rosa între buze. Cotorul pe care-l ține între dințe e așa de scurt, încăt publicul e cuprins de fior la gândul, că Paulette e espusă pericolului șigur. Ea auncă o privire spre loja din drépta, unde șede o femeie frumósă și șuperbă, care șuride măestrului, ce-i răspunde cu șuris. Paulette face o mișcare nehotărâtă, ca și când și-ar face cruce, și stă oblu față'n față cu Salvatori, nemioșată, dér în ultimul moment, fără a fi observată, își mișcă capul.

Pușcătura bubue — și Paulette cade pe șcânduri mórta.

Sci cine.

În factorilor chemați spre ajungerea scopurilor statului, s'au resbunat asupra națiunii și a regelui — decât neînțelegerile s'au așezat spre mărirea discordiei dintre națiune și corună.

„Evenimentele timpului din urmă ni au amplu inimile de îngrijiri serioase, că o epocă ar fi în apropiere, când va trebui să ne dăm seama de consecințele faneste ivite între domnitorul cel mai iubit în lume și între națiunea cea mai cavalerescă.

„Fia-care patriotă adevărată, fia-care cetățean are datorința a se născă spre dezlăturarea pericolelor, ce amețin tronul și națiunea. Cu atât mai vârtos acuma, când vedem astfel de simptome, cari ne pun înaintea ochilor înțelăsările și greșelile sfetnicilor coronei.

„Evenimentul cel mai însemnat din timpul recent a fost visita Majestății Sale, a regelui apostolic ungăr, făcută în societatea împăratului Germaniei în părțile dincolo de Dunăre. Omagiu, alipire și onoare au încunjurat pretutindena. Dér toamai această ocaziune, petrecută cu atențiune și de străinătate, a trebuit să vedem, că între unghiulară a constituției noastre, în răspunsul prea înalt regesc dat la Güns la 17 Sept. 1893 deputațiunii municipiilor, de sigur nu din intențiunea regelui maghiar, modelul în respectarea constituției, ci din greșela politică a guvernului nostru responsabil, s'a violat. În acest răspuns prea înalt, Majestatea Sa avertindă poporul să se ferescă de influința frașelor amăgitoare și a promisiunilor de parte.

„Înțelesul cuvintelor acestora din liștea pactică a trecutului mai recent nu ni-o-am pute esplica, și numai în nexul acela ce se referesce la baza, numită convențiune bilaterală, aflăm cheia la aceea, că frașele amăgitoare și promisiunile de parte au de scop condamnarea tendințelor politice îndreptate spre schimbarea organismului constituțional înarticolat în lege la 1867 și zădărnicierea acestor tendințe în viitor.

„Răspunsul acesta regesc, dat sub responsabilitatea guvernului, este pe deplin apt, ca să însufle îngrijiri ori și căruia, fără diferență de partidă, ori este aderent al organismului constituțional, înarticolat în lege la 1867, ori nu.

„Chiar faptul în sine considerat, că corună este trasă în luptele politice, nu numai că e încorect, dér pôte să fiă chiar în detrimentul autorității coronei.

„Cuprinsul acesta al răspunsului însă, afară de momentul acesta, lovese mai departe, multă mai departe, în acea dispoziție cardinală a constituției, că în patria noastră instituțiunile, cari ne asigură drepturile și libertatea, nu prin stipulațiunile bilaterale, ci prin legi alcătuite prin înțelegerea între domnitor și națiune, se cultivă și susțin.

„Unul dintre principiile cele mai cardinale ale independenței statului nostru este, că națiunea are dreptul de a dispune de sine, și că prin legi vecinice, înmutabile, dreptul libertății de a dispune al națiunii, nu-l mărginim și nu-l putem mărgini.

„A timbra nisuițele legale, îndreptate spre schimbarea pe cale constituțională a legilor din 1867, de „amăgire“, s'eu a le cuprinde sub conceptul condamnator: „promisiuni deșerte“ ar însemna a denega națiunii dreptul de selfgovernment (guvernare proprie), la ceea ce nu dau drept și căreă n'oi legile dela 67 însăși, n'oi intențiunile acelor patrioți de mare vrednică, cari au adus acele legi.

„Ori considerăm legile dela 67 ca alcătuite prețioase și vrednice de conservat, ori le considerăm ca instituțiunile, ce sunt de a se corege ori șterge, nu se pôte uni cu constituțiunea noastră cea nisuiță, ca națiunea cu amenințări de „amăgiri și promisiuni deșerte“ eșite din gura regelui — și n'oi oprită de a dispune însăși, în unire cu regele s'eu asupra acestor cestiuni.

„Și decât pe lângă violarea acestor principii cardinale de drept constituțional, mai observăm, că în cercurile armatei, limba noastră nu se împărtășește de recunoscerea asigurată prin lege, decât vedem, că totu

ocasiunea acelei visite regesc, presa liberă se supune procedurii polițienesc militare și ajunge sub cenzură preventivă, ér agitațiunea naționalităților, potențată până la trădare de patriă, nu întâmpină nici măcar un cuvânt de admoniare ori avertizare, atunci cu adună consternare ne vedem în fața unui sistem al unei ere nouă, — care ne pune înaintea ochilor, reclamând retoriciune înțelăsările și greșelile — ba chiar orima violării de constituțiune a acelu guvern, sub a căruia responsabilitate se pôte întâmpla tôte aceste.

„Dela 1867 și până în ziua de astăzi, guvernele, ce s'au schimbat și-au recutat omeni din aderenții adevărați ai dispozițiunilor constituționale dela 1867, dér până acuma încă n'oi unul nu s'a aflat, care să fi putut uni cu patriotismul și cu respectul s'eu față de constituție, ca prin gura regelui apostolic, care în persona sa este sacru și înviolabil și este încunjurat de onorea și iubirea tuturor, fără cauză acceptabilă ori numai imaginabilă, să timbreze de amăgiri nisuițele cele mai sfinte ale națiunii și astfel să apere legile dela 67, cari în totalitatea lor n'oi nu s'au executat, violându-se drepturile națiunii.

„Pentru așa ceva n'avem exemplu, pentru contrariul însă da. N'oi nu e așa vechiu.

„La 8 Iunie 1892 națiunea a serbat cu mare solemnitate aniversarea a 25-a a încoronării regelui nostru iubit și glorioș. Cu ocaziunea acesta Majestatea Sa a dat, — pe lângă responsabilitatea guvernului, al cărui conducător era pe atunci ministrul președinte, contele Iuliu Szapary, — deputațiunii camerei următorul răspuns într'adevăr demn de regele maghiar și primit de tótă națiunea cu mare înșuflețire:

„Sunt convins, că aceste virtuți străbune și pe viitor le veți păstra în pepturile d-voastră, și când promovarea fericirei și a binelui țării acesteia milenare, pornite mai ales în timpul de față pe calea unei dezvoltări și înfloriri îmbucurătoare, admoniează la o activitate folositoare încă și mai intensă, nu mă îndoișc, că deși în alegerea căilor, cari duc la această scopă părerile siguranțelor diferesc, pe tótă ne va conduce un singur gând: bunăstarea patriei; și că camera întrăgă pătura de sentimente adevărat patriotice și de fidelitate față de tron și s. corună, va sprijini intențiunile mele, a căror realizare mi va fi remunerațiunea cea mai frumoasă a ostenelelor mele.“

„Etă, că la 8 Iunie 1892 însuși Majestatea Sa a recunoscut de legale, constituționale și îndreptate la promovarea bunăstării patriei nisuițele partidelor existente.

Cum s'a putat, fără violarea autorității Regelui cu aceeași Majestate, astăzi se timbreze că cuvintele aspre de amăgire și promisiuni deșerte tendințele acelea, cari de atunci n'oi în scopurile n'oi în mijlocele lor nu s'au schimbat?

Dér nu continuăm. Înaintea on. diete nu e de lipsă a discuta mai pe larg, că avem de a face cu o violare atât de gravă a constituției noastre, care ar arunca s'eu în împărechierii între națiune și între Regele ei încunjurat cu iubire, decât nu se va remedia la timp și nu se va pedepsi urgent.

La această voimă să dăm mod și ocaziune, când ne rugăm:

Binevoii a dispune discutarea pe cale constituțională a petițiunii noastre și în consecință tragerea la răspundere și punerea în stare de acușiune a guvernului de conducere Esc. Sale a ministrului președinte Dr. Alesandru Vekerle, pe baza art. de lege III din 1848.

Budapesta, 26 Sept. 1893.

Comitetul constitutiv al clubului central al cetățenilor independenți din capitală.

SCIRILE ȚILEI.

— 17 (29) Septemvre.

Egala îndreptărire a naționalităților se respectă în Ungaria de minune. În congregațiunea comitatului Pojun, locuit în majoritate de Germani și Slovaci, la propunerea fostului fișpan Iosif Zichy, s'a

luat hotărîrea să nu se mai primescă scrisori în limba germană și slovacă. Avocatul slovac Derer a dovedit, că propunerea se opune art. 15 a legii de administrațiune, și că prin urmare este ilegală. Foile unguresc spun, că în casa comitatului n'oi odată nu s'au audiat „abzug“uri atât de puternice, ca și la vorbirea avocatului Derer. — Avisul peroinatului Ováry, Moldován et Comp., cari bucină în lume (deși numai cu fuer de răchită—Culeg.), că naționalităților le merge în Ungaria minunată de bine.

—x—

S'au împăcat! Frațiunea lui Ugron s'a împăcat érá cu partida-mamă a independențelor și se anunță, că frațiunea Eötvös încă se va întorce în curând în sinul aceleși partide. Unirea acesta atât de neașteptată o presentă foile maghiare, ca un rezultat produs de răspunsul pré înalt dela Güns, un rezultat însă, de care Wekerle nu se va bucura. — Așa serie cel puțin organul lui Horváth Gyula.

—x—

Supărări „patriotice“ „Magyar Hirlap“ a devenit melancolic. Dumneșule! Când vom ajunge a avéodată stat național, decât în Șemnița (Audiți, mă rog, și vă mirați!), în sala din casa orașului, este un orologiu și orologială acesta are un arătător, pe care, spre scandalizarea tuturor patrioților, se află un vultur cu două capete... Dér nu e de ajuns: În N. Szeben (După cum am arătat mai deunăci, după sciința celor dela „M. H.“ sub N. Szeben ar fi de a se înțelege Brașovul) pe primar îl chiamă Hochmeister și se subscrie: „Bürgermeister“, ér în Cașovia se arangă teatr german. — Tôte aceste sunt mult mai grave, decât să le pôte suporta o inimă „patriotică“.

—x—

Colera în România. Cetim în foile din România, că dela 23—25 Sept. s'au întâmplat numai 8 cazuri nou de colera. Cazuri vechi au fost 28, la data 26. S'au însănătoșat 4, au murit 6. Au rămas 26. În Brăila, unde s'a ivit mai întâiu colera, a fost încetată mai de tótă epidemia, în timpul din urmă însă éráși s'au ivit cazuri nou.

—x—

Un medicament de casă foarte întrebuințat. Cererea crescândă după Moll's Franzbrantwein și sare dovedesce, că e un mijloc foarte bun și alinător de dureri contra reumatismului. Sticla 50 cr. Se pôte căpeta zilnic prin poștă dela farmacistul A. MOLL, k. u. k. Lieferant al curței, Viena Tuchlauben Nr. 9. În depourile din provinciă se se cêra preparatele lui Moll, provédute cu marca și subscrierea.

Kossuth despre cestiunea naționalităților.

Ună anumit Sebastian Henrik a peregrinat în 18 Septemvre la Turin, unde făcând o vizită lui Kossuth, în decursul vorbirei a venit și cestiunea naționalităților. O foiă maghiară dând seama despre acesta, dice:

Din incidentul acesta bștrănul espusat a făcut observări de mare însemnătate, din cari însemnăm aici câteva.

— Ce vreți d-voastră? — dice Kossuth. Trăiți în uniune reală c'o țără, care are interese cu totul opuse la cele ale Ungariei, și astfel credeți, că veți ajunge să fericiți țără? În cei 26 ani de pace lungă, de sigur ați putut înainta; știu, că această dezvoltare se pôte numi însemnată mai multă numai pe tărâm cultural. Ar fi și trist, decât toamai națiunea maghiară s'ar retrage dinaintea curentelor de idei europene. În privința economică și politică însă, chipul țării e foarte pustiu. Cum ni-am fi dezvoltat și ce țără înfloritoare și puternică ar fi aț Ungaria, decât nu era intervențiunea rusescă? Atunci n'oi certe de naționalitate nu s'ar fi dezvoltat în măsură așa de însemnată.

Românii aduc multe gravamine și bucină în lumea largă, că decât li-se va da acesta și aceea, ei vor fi cei mai pacnici cetățeni ai țării. Mă rog eu știu, că

acesta e o fabulă. Ei n'au adevărate gravamine, ci vréu simplaminte, ca să rupă Ardealul de cătră Ungaria și cu ajutor rusesc, să-l dea României, care-i atrage, ca și ună magnet.

Provocându-mă la mărturia istoriei d'oi atăta, că cestiunea acesta numai sabia va puté o deslega odată. Dér și până atunci regele maghiar, respective statul maghiar, se tracteze mai bine cu Români, ca și ei să simtă, că întră adevăr sunt supuși coronei Sfântului Stefan.

Eu nu m'aș fi temut de cestiunea naționalităților, decât am putut căștiga deplina independență a Ungariei, fiindcă am fi dat fia-cărui cetățean al patriei fără osebire de limbă și religie, libertate egală, și fia-care ar fi putut conta la sprijinul statului; dér dimpotrivă, fia-oare ar fi trebuit să simtă greutatea puterii, decât ar fi nutrit aspirațiunii contrare statului, gravitând în afară. Dér când colegul meu în ministeriu și amicul Francisc Deák a sciut să facă pe majoritatea țării să credă, că Ungaria nu pôte sta pe picioarele ei proprii, ci are lipsă de cărji, de atunci naționalitățile țării află, chiar și fără voiă, sprijin la cercurile militare din Viena, și de atunci ele cred, că pôte aduce servicii așa d'unei „Politik meines Hauses“, decât vor să lăbi rassa maghiară, care de fapt este sprijinul cel mai mare al dinastiei de Habsburg.

Acăta însă se va résbuna amar. Austria, — mai curând, ori mai târziu, se va fărâma în bucăți. Acăta o reclamă logica inesorabilă a istoriei. E întrebare, decât atunci națiunea maghiară, de-asupra căreia stă aț blăstemul oportunismului, va sci folosi momentul, ca să exploateze în favorul ei situațiunea dată?

— Tripla alianță ne apere interesele naționale față cu escesele naționalităților, dice Sebastian Henrik.

— Da, răspunde Kossuth, tratatul de alianță original din 1889 între Austria și Germania are mult înțeles; el e făcut contra Rusiei și față cu alți atacatori obligă părțile contrahente numai la neutralitate. Dér de când tratatul s'a modificat așa, că noi vom fi siliți să luăm poziția și pentru interese streine, de-atunci această alianță nu mai are valorea ei originală. Căci, mă rog, Franca n'oi odată nu va renunța la propusul de-ași recăștiga orașul ei mare (Metz) și partea de țără (Alsacia-Lotaringia) luat de Germania; așa déră mai curând ori mai târziu se va întâmpla, că sângele nostru va curge și pentru interese streine. Deacă răboiul acesta va fi nenorocos pentru noi, atunci va urma și aceea, că agitațiunile nutrit în țără cu bani străini, le vor dezvoltă inimicii noștri la complicațiuni interne, ca Ardealul să se dea României, Sirmia Serbiei etc. Dér chiar și numai pierderea Ardealului ar face o Ungarie atât de ciungărită, încât ea ar ajunge la sôrtea Poloniei.

Sciri telegrafice.

Innsbruck, 28 Septemvre. Astăzi a sosit aici Majestatea Sa ca să asiste la inaugurarea monumentului lui Andreas Hofer. După amăci Maj. Sa a vizitat expoziția tiroleșă și a asistat la deschiderea tirului principal tiroleș. Pretutinden monarhul a fost primit cu însuflețire.

DIVERSE.

Maxime. Celu ce nu merge atât de departe pe câtă îl îndemă inima sa și i permite rațiunea e un poltron, celu ce merge mai departe decât a voit e un sclav. Haine. — Aducerea aminte e unicul paradisu din care nu putem fi alungați. Göthe. — Musica e pôte ultimul cuvânt al artei, precum mörtea ultimul cuvânt al vieții. Haine.

Culese și traduse de Camil B...

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Septembrie 1893.

Renta ung. de aur 4%	116.30
Renta de corone ung. 4%	94.05
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	120.—
" " " " argint 4 1/2%	100.25
Oblig. " " " de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare.	95.—
" " croate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii.	150.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.50
Renta de hartie austr.	97.05
" " argint	96.90
" " aur	119.95
Losuri din 1860	144.75
Actii de-ale Bancoei austro-ungar.	986.—
" " " ung. de credit.	413.25
" " " austr. de credit.	338.—

Napoleonori	10.03
Marci imp. germ.	62.05
London (lire sterlinge).	126.20
Rente de corone austr.	96.60

Cursul pieței Brașov.

Din 29 Septembrie 1893.

Banconote rom. Cump.	9.95	Vând.	9.99
Argintu român.	9.90	"	9.95
Napoleon-d'or	10.—	"	10.02
Galbeni	5.72	"	5.80
Ruble rusești	1.30	"	—
Marci germane	61.60	"	—
Lire turcești	—	"	—
Scris. fonc. „Albina,” 6%	—	"	—
" " " 5%	101.—	"	102.50

Szám 1371—1893. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik hogy nyágrai Szucs Gheorghe Márís végrehajtatónak Petrusse Todor magosi lakó végrehajtat szenedő elleni 90 forint tőke, ennek 50 firt részlete után 18 forint Auguztus 20-ától, 40 firt. részlete után 1876 Szent. 30-tól járó 6% kamatát 22 firt. 55 kr. eddigi és a még felmerülendő költségek behajtása végett Topánfalva kir. járásbírószág területéhez tartozó Nyágra községi 382 sz. tkvben foglalt következő ingatlanok az 1881. évi LX. t. cz. 156. §. a) és d) pontja értelmében egészben és pedig az 5264 sz. legelő, 5266 sz. legelő, 5267 sz. kövecses, 5269 sz. kaszáló, 5270 sz. faház 400 sz. alatt, 5272 sz. kert, 5273 sz. kaszáló, 5275 sz. árck, 5276 sz. ut, 5278 sz. legelő, 5280 sz. kaszáló, 5282 sz. kaszáló, 5284 sz. lege'ő összesen 377 firtban és tartozékai Nyágra községhezánál megtartandó nyilvános bírói árverésen az 1893 évi október hó 19-én d. e. 10 órakor a becsárou alól és a becsár 10%-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleg letétele mellett eltoznak ad-tui.

Vevő a vételárnak felét 15 nap alatt, másfelét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 6% kamatokkal egygyütt a gy.-fehérvári kir. adóhivataluál 39425 sz. igügymín. letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

E hirdetményvel kiborsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóság és Nyágra község előjáróságánál t-kinthetők meg.

Kelt Abrudbányán, 1893 év Juuius hó 24 napján.

A kir. járásbírószág, mint tkvi hatóság.

Premiatu la 3 espositiuni.

Am onóre a face cunoscutu On. publicu ca

am infintatu unu birou de primire (la J. ZINZ, impletituri Mechanice strada Porții Nr. 39.)

Pentru fabrica mea de vapsitu și spalatu pe cale chimica. Acolo se primesce totu ce e de vapsitu, se dau tote informatiile dorite. Fabrica mea este provoduta cu masinile cele mai noue, dispune de lucratori dibaci și harnici, astfel ca pote corespunde ori-carei dorinte a on. publicu.

Rugamu de cercetare catu de numerosa

Bela Haltenberger
Kaschau.

Biroulu de primire strada Porții Nr. 39.

ESSENTE

cu a carorui intrebuintare se pote prepara imediatu Rum, Cognac, felurite spirituose, liqueruri fine și specialitati liferezcu de calitate brilanta. Asemenea ofera și esenta de otetu 80% curatu chimicu, pentru a prepara otetu de vinu, picantu tare și otetu obicnuitu.

Successulu celu mai bunu se garanteza. Cataloge de prețuri trimitu franco.

Carl Philipp Pollak
Fabrica de ESSENTE-specialitate
PRAG.

1-50

Se caută reprezentanți solidi.

Anunciuri

(insertiuni și reclame)

Suntu a se adresa subscrisei administrațiunii. In casulu publicării unui anunciu mai mult de odata se face scadementu, care cresce cu catu publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „GAZETETRANSILVANIEI.”

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potu cumpera in libraria Nicolae Ciurcu, și in tutungeira I. Gross.

2. Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr. bis fl. 3.65 p. Met. (ca 450 verch. Disposit) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 fr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, karirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 verch. Qual. und 2000 verch. Farben, Dessins etc.), porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. und Postkarten 5 fr. Porto nach der Schweiz. **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hoflief.) **Zürich.**

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, deca fiecare cutia este provoduta cu marea de apere a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectulu de leuire durabila alu Praturiloru-Seidlitz de A. Moll in contra greutatuiloru celoru mai cerbiciose la stomachu și pantece, in contra carceiloru și areclei la stomachu, constipațiunei cronice, suferinței de ficatu, congestiunei de sange, haemohoidelor și a celoru mai diferite bole femeesci a luat u acestu medicamentu de casa o respandire, ce cresce mereu de mai multe decenii inocea.—Prețulu unei cutii-originale sigilate l fl. v. a.

Falsificatiile se voru urmari pe cale judecatorescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, deca fiecare sticla este provoduta cu marca de scutire și cu plumbulu lui A. Moll.

Franzbranntwein-ulu și sarea este forte bine cunoscuta ca unu remediu popularu cu deosebire prin trasu (frotatu) alina durerile de șoldina și reumatismu și a altoru urmari de recela. Prețulu unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe basa de natron Acid-salilicid)

La intrebuintarea dilnică, cu deosebire importanta pentru copii de ori-ce etate și adulti, asiguraza ceta apa de gura conservarea sanetosa și mai departe a dintiloru. Prețulu sticlei provodute cu marca de apere a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principala prin

Farmacistiulu A. Moll, c. și r. furnisoru alu curții imperiale Viena, Tuchlauben 9. Comande din provinciă se efectueza dilnicu prin rambursu postală.

La deposite se se cere anunitu preparatele provodute cu iscaltura și marca de apere a lui A. MOLL.

Deposite in Brașov: la d-nii farmaciștu Ferd. Jekelius, Victoru Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoșii, J. L. & A. Heshhalmer, Teutsch & Tartler, Fritz Gelsberger.

77.—33.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulu abonamentulu este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unu anu	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unu anu	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anu	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anu	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se voru abona din nou, se binevoiesca a scrie adresa lamuritu și a arata și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Sosirea și plecarea trenurilor in Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. De la Brașov la Pesta
Trenulu mixtu: 5 ore 10 min. dimineța.
Trenulu accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenulu de persoane: 7 ore 43 min. sera.
2. De la Brașov la Bucuresci:
Trenulu accel.: 5 ore 15 minute dimin.
Trenulu mixtu: 11 ore înainte de ameză.
Trenulu accel.: 2 ore 19 min. după am.
3. De la Brașov la Zernesci:
Trenulu mixtu: 9 ore 5 min. dimineța.
Trenulu mixtu: 3 ore 16 min. după am.
Trenulu mixtu: 9 ore 25 min. sera.
- De la Brașov la Ch.-Oșorheiu.
Trenulu de persoane: 5 ore 46 min. dimin.
Trenulu mixtu: 8 ore 50 minute a. m.
Trenulu mixtu: 3 ore 10 min. după am.

Sosirea trenurilor in Brașov:

1. De la Pesta la Brașov:
Trenulu de persoane: 8 ore dimineța.
Trenulu accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenulu mixtu: 10 ore 25 minute sera.
2. De la Bucuresci la Brașov:
Trenulu accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenulu mixtu: 7 ore 1 minute sera.
Trenulu accel.: 10 ore 17 minute sera.
3. De la Zernesci la Brașov.
Trenulu mixtu: 6 ore 10 min. dimineța.
Trenulu mixtu: 1 ora 14 min. după am.
Trenulu mixtu: 8 ore 10 min. sera.
4. De la Ch.-Oșorheiu la Brașov.
Trenulu de persoane: 8 ore 18 min. dimin.
Trenulu mixtu: 1 ora 49 min. după am.
Trenulu mixtu: 6 ore 56 min. sera.